

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25640/2023
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Анита Нуховић, адвокат из ..., ради предаје покретне ствари, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1988/21 од 24.04.2023. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 1988/21 од 24.04.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сјеници П 432/21 од 22.09.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му преда у државину аутомобил марке WW Golf 4 у парниционом року и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 82.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 1988/21 од 24.04.2023. године, одбачена је као неблаговремена жалба тужиоца изјављена против наведене првостепене пресуде.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано другостепено решење на основу члана 408. у вези са чланом 420. ставови 3. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је ревизија дозвољена, али да није основана.

Према стању у списима, пресуда Основног суда у Сјеници П 432/21 од 22.09.2021. године садржи поуку о правном леку да против ове пресуде странке могу изјавити жалбу Вишем суду у Новом Пазару у року од 15 дана од пријема преписа пресуде. Иако се у конкретном случају ради о спору ради предаје покретне ствари и тужилац је у тужби означио вредност предмета спора од 80.000,00 динара, дакле ради се о поступку у парници о спору мале вредности у ком је рок за изјављивање жалбе 8

дана према одредби члана 479. став 5. ЗПП, другостепени суд је правилно рачунао рок од 15 дана дат у поуци о правном леку да странка не би трпела штетне последице грешке суда.

Имајући у виду наведено, као и да је пуномоћник тужиоца примио првостепену пресуду 06.10.2021. године, што је утврђено из повратнице у списима и да је последњи дан рока од 15 дана за изјављивање жалбе био 21.10.2021. године (четвртак), а да је пуномоћник тужиоца поднео жалбу против наведене пресуде непосредно првостепеном суду наредног дана 22.10.2021. године, што произилази из пријемног печата овог суда, дакле након рока за изјављивање жалбе, то Врховни суд налази да је другостепени суд побијаним решењем правилно одбацио као неблаговремену жалбу тужиоца.

Неосновано се ревидент позива на обуставу рада адвоката 20.10. и 21.10.2021. године будући да су према одлуци Адвокатске коморе Србије о обустави рада адвокати могли да сачињавају писмене поднеске који су везани за рок у ситуацији када би странка изгубила право на подношење правног средства или би јој била нанета ненадокнадива штета.

Из наведеног разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. у вези са одредбом члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**